

‘ஐய்யாஐய்யாஐய்யாஐய்யா’ வாணம் விடாத’ குண்டுச்சத்தம் கட்டுக்கொண்டே இருக்கிறது. ஒரு மரத்தடியின் மண் தரையில் ரத்தம் ஒழுக, கன்ன கதுப்பின் சதையிந்து தொங்க அடிபட்டுக் கிடக்கிறது மக்கள் கட்டம். ஒரு சிறுமி குண்டானில் இருக்கும் சோற்றை ஒரு கையால் அள்ளிச் சாப்பிட்டப்பி எங்கோ பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறாள். அருகில்

அம்மாவின் மடியில் அமர்ந்திருக்கும் ஒரு குழந்தை, தாயின் கரங்களில் இருந்து தன்னை விடுவித்துக்கொண்டு சோற்றுண்ணும் சிறுமியிடம் சென்று, அவள்கை அருகே வாயை திறந்தபடி நிற்கிறது. அந்த சிறுமி, குழந்தை நிற்பதைக் கவனிக்கவில்லை. எங்கோ வெறித்துப் பார்த்தபடி சோற்றைத் திண்கிறாள். திடீர் ரென்கீழ்பே பாரக்கும்போது அந்தக் குழந்தை ஒரு கவளம் சோற்றுக்காக வாய் திறந்து நிற்கிறது. புதறிப்போய் கையில் அள்ளிய சோற்றை குழந்தையின் வாயில் ஊட்டுகிறாள். அப்போது சிறுமியின் விரல்கள் நடுங்குகின்றன. முகம் கலங்கிப் போயிருக்கிறது.

கப்பிக்கற்களும், சரளகைக்கற்களும் குத்தும் தரையில் ரத்தம் ஒழுக, உறுப்புகள் சிதையபுத்துக் கிடக்கின்றனர் மக்கள். ஒரு பண்ணின் இடதுகால் தொடையில் குண்டுவிழுந்து சதைகள் பியந்து கால் அறுந்து தொங்குகிறது. கடைக்க, பார்க்க ஆளில்லை. மருத்துவம், நர்ஸ், மாத் திரை, மயக்க மருந்து எதுவும் இல்லை. அடிபட்டாமல் இருக்கும் மற்றவர்கள் மருத்துவர்களாய் மாற, ஆளாக் கு ஒரு காலபை பிடித்துக்கொண்டு அடிபட்ட காலின் தொடைப்பகுதியை ஒரு இரும்புக் கத்தியால் கரகரவென அறுக்கின்றனர். துண்டான கால், குப்பை அள்ளும் வண்டியில் போடப்படுகிறது. வெட்டிய காலின் தொடைப்பகுதியில் சூற்றுவதற்கு துணியில் லாமல் தவிக்க, பண்களின் மாதவிடாய் காலத்தில் பயன்படுத்தும் நாப்கின் துணிதான் கிடக்கிறது. அதையே சூற்றி கிடத்தப்படுகிறார்.

“அண்ணை... இதைக் கட்டிவிடுங்கோ அண்ணை” என ஒரு கையில் வள்ளை நாடாத்துணியை ஏந்திக்கொண்டு இன்னொரு கையில் பியந்து தொங்கும் ரத்தச் சதைகளுடன் திரிந்துகொண்டிருக்கிறாள் ஒரு பண்ணை. அந்தப் பக்கம் வடித்துக் கதறும் தாயின் மடியில் ஒரு குழந்தை செத்துக்கிடக்க, குழந்தையின் ரத்தம் தெறித்த அவளது மூலையில் பால் குடிக் கிறது அதனினும் சிறிய பிஞ்சுக் குழந்தை. தடுவெங்கும் பிணங்கள். செத்தப் பிணங்களை நிம்மதியுடன் பார்த்துக் கடக்கின்றன நடபிணங்கள். சதைப்பிண்டமாய் தடுவோரம் ஒதுங்கிக்கிடக்கும் உடலைநாய் ஒன்று முகர்ந்துப் பார்த்து ஒதுங்கிச் செல்கிறது. ஏழெட்டு வயது சிறுவனின் உடம்பெங்கும் கட்டைகள். அவன்கைகளில் கட்டப்பட்ட சலனை பாட்பிலை அவனவைவிட சிறியவன் கையில் பிடித்தபடி காயமுற்றுப் படுத்திருக்கும் சனங்களின் ஊடே புகுந்து நடந்து செல்கிறான். ஆர்மி கொடும்புக் கு ஒரு குவளை டீயை வாங்க கொட்டாங்குச்சியை கையில் பிடித்தபடி வரிசையில் நிற்கிறார்கள் முதியவர்களும், குழந்தைகளும். உணவென்று சொல்லத்தக்க ஒன்றை சாப்பிட்டு நாட்கள் பல ஆகிவிட்டன என்பதை எல்லாப் புகள் துருத்தி நிற்கும் அவர்களின் தகைத்தைப் பார்த்தாலே தெரிகிறது.

“இதுக்கெல்லாம் நாம் என்ன செய்யப்போறோம்?”

“இதுக்கு மலே என்ன செய்ய முடியும்? எல்லாரும் வாங்க டீ சாப்பிடப்போவோம்.”

தத்தத்த...!

2 / 7

3 / 7

5 / 7

ஈழத் தமிழர்கள் கைகொன்றொழிக் கும் சிங்கள அரசுக்குத் துணைபோகிற காங்கிரஸ் கட்சியையும், அதன் தமிழக பங்காளியான தி.ம.க.வையும் இந்த நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் தோற்கடிக்க வேண்டும் என்ற நிலைபாட்டை பலபேர் எடுத்துத் திருக்கிறார்கள். தேர்தல் புறக்கணிப்பை வலியுறுத்தும் சில அமைப்புகள் கூட இந்தத் தேர்தலில் ஒரு தற்காலிக நிலைபாடாக காங்கிரஸுக்கு எதிரான வாக்குப்பதிவை வலியுறுத்துகின்றனர். காரணம், தேர்தல் அரசியலை ஒதுக்குபவர்களாக்குத் தேர்தல் வெற்றிகள் ஒரு பொருட்டல்ல. ஆனால் ஓட்டுப் பொறுக்குவதில் உள்ள லாபங்களை ருசித்துப் பார்த்துவிட்ட ஓட்டுக் கட்சிகள் தேர்தல் வெற்றிகளையே உச்சமாக கருதுகின்றன. எனவே அவர்கள் பெரியதாக நின்கைக் கிற அதை பெறவிடாமல் தடுக்க வேண்டும். அதன் மூலம் நம் எதிர்ப்பைக் காட்டலாம் என்பதே இந்த நிலைபாடு உள்ளவர்களின் எண்ணம். இதனால் ஈழத் தமிழர்களுக்கு விளையப்போகும் நன்மை எதுவும் இல்லாது என்றாலும் இது உடனடி எதிர்ப்பைக் காட்டுவதற்குத் தேர்தல் அரசியல் அனுமதித் திருக்கும் ஒரு வழிமுறை. ஆனால் இந்த நிலைபாட்டை எடுப்பவர்களை, 'பார்ப்பன பாசிஸ்ட் ஜெயலலிதாவின் அடிவாழ்க்கை' என்றும் 'ஜெ.பேரவையின் உறுப்பினர்கள்' என்றும் வகைபிரிக்கின்றனர். 'என்னுடன் இல்லாவிட்டால் எதிரியுடன்' என்கிற அதே மனநிலை.

இதுவரையிலும் ஈழத் தமிழர் பிரச்சனையில் தங்கள் கட்சியின் முன்னெடுப்புகளை பட்டியல் இட்டுக் கொண்டிருந்த தி.ம.க.வினர், இப்போது தோல்வி பயத்தில் மிக நேரடியாக ஈழத் தமிழர்கள் மீது தோல்வி ஆரம்பித்துவிட்டனர். 'உங்களாக்கும் எங்களாக்கும்' என்ன சம்பந்தம். அது உங்கப் பிரச்சனை என்று ஈழத் தமிழர்களே அவமானப்படுத்துவதும் சவிகின்றனர். பொதுவாக கருணாநிதி ஒன்று பச்சினால் அதற்கு எதிர்தலை எடுத்துப் பச்சுவது ஜெயலலிதாவின் வழக்கம். அதேபோல்தான் இந்த மூன்று பச்சினால் அவர் அதற்கு எதிராகப் பச்சுவார். இப்போது ஜெயலலிதா 'தனி தமிழீழம் அமைத்ததே தீர்வு' என்றெல்லாம் சாமியாடி வருவதால், தி.ம.க. தொண்டனின் மனம் இயல்பாகவே அதற்கு எதிர்தலை எடுக்கத் தொடங்கிவிட்டது. அதுதான் ஆங்காங்கே வார்த்தைகளாக வெளிப்படுகிறது.

உண்மையில் இது ஈழத் தமிழர், தமிழகத் தமிழர் என்று தொடர்புள்ள கொடி உறவாக சூரூக்கிப் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டிய பிரச்சனை அல்ல. எந்த ஒரு தேசிய இனத்துக்கும் அந்த நாட்டின் இணைந்து வாழ்வும், பிரிந்துபோகவுமான உரிமை உண்டு. அப்படி இலங்கைத் தீவின் ஈழத் தமிழர் என்ற தேசிய இனம் பிரிந்துபோவதை சிங்கள பேரினவாதம் அனுமதிக்கவில்லை. தன் ஆள்கையின் கீழ் வாழச்சொல்லி நிர்வகிக்கிறது. 'நீ' என்குடிமகன். அந்த உரிமையில் உன்மீது குண்டுவெடித்துவிட வேண்டும். நீ பொறுத்துக்கொண்டு இதே நாட்டில் வாழ வேண்டும்' என்கிறது. இதன் உச்சமாக இந்த நிறுத்தம் மிக மோசமான இன சூதாட்டம் கரிப்பு ராஜ்யக் கொள்கை ராணுவத்தால் இலங்கைத் தீவில் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இதன் துடிக்கு நிறுத்தம் சொல்லி போராடுவதற்கு நாம் தமிழராக இருக்க வேண்டும் என்பதில்லை. மனிதாபிமானம் உள்ள மனிதனாக இருந்தாலே போதுமானது. ஒருவேளை இலங்கையில் சிங்களவர்கள் சிறுபான்மையினராக இருந்து, தமிழர்கள் பெரும்பான்மையினராக இருந்து இந்த ஓடுக்குமுறை தமிழர்களால் முன்னெடுக்கப்பட்டிருந்தால் நம் கால சிங்களராக காகவே ஒலித் திருக்கும் / ஒலிக்க வேண்டும். ஆகவே இது மனிதகுலத்துக்கு எதிரான போர் என்பதையும், இது ஒரு மனித பேரவலம் என்பதையும் உரக்கப் பச்சுவோம். இதன் பாலிகளின் பக்கமிருந்தோ, தமிழக ஓட்டுக் கட்சிகளின் நிலையிலிருந்தோ பக்கச்சார்புடன் அணுகுவதை நிறுத்துவோம். இந்த கொடூர சமரண முன்னெடுக்கும் இலங்கை ராணுவத்திடம் இருந்து அப்பாவி தமிழ் மக்களை காப்பாற்ற நம் கோரிக்கைக் கால்களை மலையும், மலையும் உயர்த்திப் பிடிப்போம்! <http://nadaivan>

